

Gryllus Vilmos: *Maszkabál*

szöveg: Gryllus Vilmos

Katicabogár

Domború hátam, pöttyös a szárnyam,
baktat a fűben hat pici lábam.
Mászom a dombra szárnyamat bontva,
ringat a szellő, ez csak a dolga.

Szállok az égen, nap süt a réten,
hét kicsi pöttyöm csillan a fényben,
ámde megállok, rád ha találok,
nyújtsd fel az ujjad: arra leszálllok.

Tigris

Sárga-fekete, sárga-fekete:
jön a dzsungel fenegyereke!
Fekete-sárga, fekete-sárga:
tűzként lobban szeme lángja.

Jön a tigris, jön a tigris!
Nála erősebb nincs is!
Jön a tigris, jön a tigris!
Nála erősebb nincs is!

Sárga-fekete, sárga-fekete:
minden állat az eledele!
Fekete-sárga, fekete-sárga:
Éles karmát belemártja!

Jön a tigris, jön a tigris!
Nála erősebb nincs is!
Jön a tigris, jön a tigris!
Nála erősebb nincs is!

Cica

Bársony a bundám, talpacskám.
Hol van a tejfől? Hol van a máj?

Rezdül a bajsom, szívem fáj:
Kéne a tejfől! Kéne a máj!

Éles a körmöm, zsákmányt vár!
Reszket a tejfől! Reszket a máj!

Kényes a táncom, kellem, báj:
Megvan a tejfől! Megvan a máj!

Teknős

Vastag teknő fedí a hátam,
Kilóg alóla fejem és lábam.
Ám de ha jó egy ellenség,
Behúzóom őket egyenként.

Páncélomban nehezen járok,
Először inkább kicsikét várok,
Lábamon egyet mozdítok,
Utána hosszan szundítok.

Lábamon egyet mozdítok,
Utána hosszan szundítok.

Halász Judit: *Állatkerti útmutató II.*

szöveg: Devecseri Gábor, Bródy János

- Mars bele a cseresznyébe! – küldi fiát a vén kukac.
  - Addig rágod magad, míg a másik felén ki nem lukadsz!
  - Apám - így szól a kis bálna - hadd mehessek el a bálba!
  - Nem mehetsz el, fiam, Péter, nem vagy még egy kilométer!
  - Nézd csak, milyen szép a márna! Mi lenne, ha velem járna?
  - Hadd, hisz olyan nagy a szája, lám, a rája fütyül rája!
  - Szorgoskodnám – szól a hangya –, ha a tücsök békén hagyna;
de rázendít folyton újra, s táncolunk a rock and rollra.
- A hód arcán enyhe pírral, csókolózik a tapírral.
- Rosszalja a jegesmedve: – Nem vagytok még megesketve!
- Öreg cápa feddi lányát, mert riszálja az uszályát.
- Bezzeg az a tintahal... mintahal!

Josquin des Prez: A tücsök (El grillo)

A tücsök jó énekes,
hosszasan tud énekelni.
Adj neki inni, s énekel.
A tücsök jó énekes,
Nem úgy csinál, mint a madarak,
Akik egy kis éneklés után
Egyből tovaszállnak.
A tücsök mindig állhatatos,
Amikor a legnagyobb forróság van,
Akkor csak a szerelemért énekel.

*El grillo, El grillo è buon cantore,
che tiene longo verso
Dalle beve grillo canta.
El grillo, El grillo è buon cantore,
Ma non fa come gli altri uccelli
come li han cantato un poco
van' de fatto in altro loco
sempre el grillo sta pur saldo
Quando la maggior è [l'] caldo
alhor canta sol per amore.*

Karaván együttes: *Furcsa állat*
szöveg: Karácsonyi Zsolt

Csúszik, mászik, úszik...
Ha kell gyorsan vágat
Olyan furcsa állat ő.

Túl azon a hegyen is,
Hol a manók járnak,
És az Óperencián,
Él egy furcsa állat.
Hosszú nyaka pont olyan,
Akár a zsiráfé,
De két pöttyös szárnya
A katicabogaré.
Két nagy ág van a fején
Azt hinnéd, hogy szarvas,
Ha felvonyít éjszaka,
Olyan, mint a farkas.
Csúszik, mászik, úszik és
Ha kell gyorsan vágat
Olyan furcsa állat ő,
Amit kitaláltak.

Szergej Prokofjev: *Péter és a farkas*

magyar szöveg a Hungarotonnál 1978-ban megjelent lemezről.

Egy szép reggel Péter, az úttörő kinyitotta a kiskaput és kísétált a rétre. A kismadárka, Peti jóbarátja egy magas fán ült és vidáman csicssergett. Körös-körül minden csendes. Péter mögött a kacsza totyogott. Nagyon örült, mert Peti nyitva hagyta a kiskaput. Elhatározta, hogy megfürdik a tóban. A madárka, amint meglátta a kacsát lerepült hozzá a fűbe, és csodálkozva tárta szét a szárnyát:

– Micsoda madár vagy te, hogy még repülni sem tudsz? – Erre a kacsza azt felelte:

– Micsoda madár vagy te, hogy úszni se tudsz... – és betoccsant a tóba.

Még sokáig vitakoztak, közben a kacsza úszkált a tóban, a madárka pedig a parton ugrándozott. Péter hirtelen felfigyelt. Észrevette, hogy a fűben lapulva macska lopakodik. Ekkor ezt gondolta a cica:

– Most könnyen elkapom a madárkát, úgysem figyel ide, jó lesz nekem reggeli re. – És zajtalanul közeledett bársonyos talpacskáin.

– Vigyázz! – kiáltotta Péter, mire a madárka szempillantás alatt felröppent a fára. A kacsza pedig a tó közepéről dühösen hápogott a macskára. Cirmosunk a fát kerülgetve így gondolkodott:

– Érdeemes felmászni? Mire felérek, elröpül a madár!

Egyszerre csak megjelent a nagyapó és igen megharagudott, hogy Péter kiment a rétre.

– Veszélyes hely, hallod-e? Mi lesz, ha kijön a farkas az erdőből? – Péter semmibe vette a nagyapó szavait és kijelentette, hogy egy úttörő nem fél a farkastól. De nagyapó kézen fogta Pétert, hazavitte, s jól bezárta a kiskaput. És csakugyan... alig ért Péter haza máris feltűnt a hatalmas szürke farkas. A macska egy szempillantás alatt a fán termett, a kacsza ijedtében hápogott, és kiszaladt a partra. De bármennyire is igyekezett, a farkas gyorsabb volt. Nyomában van, egyre közelebb, eléri, elfogja és bekapja. Most következő a helyzet: az egyik ágon lapul a macska, a kismadár a másikon... jó messze a cicától. A farkas pedig kerülgeti a fát és sóvár szemekkel figyeli őket. Közben Péter, aki a kerítés mögül mindent látott, csöppet sem ijedt meg. Beszaladt a házba, vett egy vastag kötelet és felmászott a magas kőkerítésre. A

fa egyik ága éppen a kerítés fölé hajlott. A farkas persze még mindig a fa körül tekergett. Péter belekapaszkodott a lehajló ágba és ügyesen átmászott a fára. Odakiáltott a madárnak:

– Szállj le és röpködj a farkas orra körül, de vigyázz, hogy be ne kapjon! – A madárka csaknem a farkas pofáját verdeste szárnyaival, az ordas pedig haragosan kapkodott utána. Hű, de felbosszantotta a madárka a farkast, jaj, de szerette volna az ordas elkapni a kismadarat. De a madárka ügyesebb volt és a farkas hoppon maradt. Péter ezalatt hurkot csinált a kötélre és óvatosan leengedte... Rádobta az ordas farkára, és meghúzta, ahogy csak bírta. A farkas érezte, hogy elfogták, eszeveszetten ugrált, szabadulni akart, de Péter a kötélt másik végét hozzákötötte a fához. A farkas ugrándozásaitól egyre jobban szorult a hurok. Ekkor vadászok bukkantak elő az erdőből. Farkasnyomot követve lövöldöztek. De Péter lekiáltott nekik a fáról:

– Kár a lövöldözésért! Én meg a kismadár már elfogtuk a farkast! Inkább segítetek, vigyünk az állatkertbe!– És íme... Képzeljétek el az ünnepélyes menetet. Elöl Péter ment, utána a vadászok a farkassal. A menet végén nagyapó és a macska. Nagyapó elégedetlenül csóválta a fejét:

– No, és ha Péter nem fogta volna meg a farkast? Mi lett volna akkor? – Fölöttük vígan csiripelt a madárka:

– Lám, lám, milyen ügyesek vagyunk, Péter meg én! – Micsoda zsákmány! És ha figyelmesen idehallgattok, azt is meghalljátok, hogyan hápog a kacska a farkas gyomrában, mert olyan mohó volt a vén ragadozó, hogy a kiskacsát egészben, élve nyelte le.

Franz Schubert: *A pisztráng (Die Forelle, Op. 32, D. 550)*

magyar fordítás: Závodszky Zoltán

A csermely halkán zúgott, hol útja völgyre nyílt.
Hús mélyén pisztráng úszott, úgy surrant, mint a nyíl.
Oly tisztán, szépen látszott, én csendben ültem ott,
a vízben vígan játszott és messze csillogott,
a vízben vígan játszott és messze csillogott.

Rút, álnok lesben állva egy férfi nézte őt,
nagy horgászbottal várta, a hal hogy arra jő.
A tiszta vízben, véltem, itt nem lesz semmi baj,
így meg nem fogja véle, hisz látja őt a hal.
Így meg nem fogja véle, hisz látja őt a hal.

A horgász cselre készül, mert unja már,
a csermelyt felzavarja végül. No, lám, amire várt,
már húzza, tépi horgát, a végén, a végén ott a hal.
Jaj! Mért, hogy mindig jól jár és célhoz ér, ki csal?
Jaj! Mért, hogy mindig jól jár és célhoz ér, ki csal?